

Iarba, florile și pomii, ca și spiritele ome-nești, înviază împreună cu stăpânitorul lor, după o iarnă a simțurilor, spre a sărbători tinerețea Naturei.

Religiunea e o floare delicată, pe care trebuie s'o îngrijim cu atenție. Frumusețile și cali-tățile ei neexprimabile nu sunt numai cel mai puternic har, dar cel mai suprem care în-răurește asupra sufletelor. Ea e o calitate divină care influențează direct inimile, crește și ne încălzește spiritul și ne însuflă viață.

Iubirea, pacea și religiunea — e moște-nirea lăsată de Christ, s'o cultive omenirea.

Martie 1901

Locot. I. Achimescu

DIN LITERATURA MAGHIARĂ

INMORMĂNTAREA

*Cine-î dus acum la groapă
De se toacă neincetat?
Cine e, ce de robia
Viețit, s'a eliberat?*

*Toți ce-l văd trecând, suspină,
Plânsul sună ca un vânt...
După mine însă, nimeni
Nu va plânge la mormânt!*

Dupe *Pelöfi*, trad. de *V. Albu*.

D-L EUGEN STĂTESCU

Cel mai mare avocat al României, cel mai distins jurist.

Dar nu e de ajuns a-l caracteriza numai cu aceste două frase, care ar ajunge să facă din Domnia-sa un personagiu a cărui distinsă figură să rămăie în analele Baroului și legat de viața și evoluția dreptului român modern—nu. Dl Eugen Stătescu este unul din cei mai însemnați oameni politici, tacticei și esperienței cărui se datoresc salvate multe situații critice.

Născut în 1838, a studiat în țară și a termi-nat la Paris, de unde s'a întors, printre cei d'ântăi români, *doctor în drept*.

Tinăr, entusiast, scriitor de forță și talent, a debutat în ziaristica politică, colaborând la mai multe ziare liberale, de pe vremuri. Arti-colele sale miezoase, convingătoare, erau pri-mite călduros de cercul amicilor săi.

Ocupându-se cu advocatura, a avut multe momente strălucite ca debutant, și a ridicat tot d'auna la înălțime de splendoare desbete-riile, în diferitele procese mari la care a luat parte.

La 1868 intră pentru prima oară în luptele politice și e ales, în mai multe rânduri, depu-tat, ținând în Parlament cu ocazia votărei multor legi importante, discursurile aș rămas.

În Minister a intrat în anul 1876, 24 Iulie, la departamentul justiției, o dată cu venirea li-beralilor la putere. Ține acest portofoliu până la 27 Ianuarie 1877.

La 23 Sept. 1878 revine iarăși în capul aceu-stui departament, până la 11 Iunie 1879.

La 10 Aprilie 1881 ia portofoliul internelor

până la 9 Iunie, când trece la Externe, unde rămăie până'n August 1882. După aceea reia iarăși ministerul justiției până la 30 Sept. 1883.

După căderea conservatorilor, la 1895, d-l Eugen Stătescu, o dată cu formarea noului mi-nister liberal sub președinta d-lui D. Sturza, revine la departamentul justiției unde stă până la 21 Noembrie 1896, când, din motive de sănătate, se retrage din cabinet.

Senatul român, ca un omagiu adus celui mai mare și distins cetățean, celui mai lumi-nat și talentat jurisconsult, l'a ales, cu unani-mitatea voturilor, Președinte al înaltului Corp.

După o viață plină de activitate și energie, după o colaborare adâncă și inteligentă la ridi-care țării noastre, prin confecționare de legi înțelepte și drepte, care se împuneau de nevoile vitale ale țării, muncă grea și plină de respon-sabilități pe care d-sa știa să le aprecieze, să-nătatea îi s'a sdruncinat în vremea din urmă, și numai o viață regulată, dulce și liniștită, putea să menție echilibrul vitalității în corpul obosit, care poartă creerul mare, sănătos și luminat al distinsului bărbat de Stat, d. Eugen Stătescu.

Azi, pe vreme bună, îmbrăcat tot-d'auna mai gros, stă în cercul cător-va amici din tine-rețele de aur, pe băncile șoselei Kiseleff, res-pirând din larg aerul curat și sănătos al câm-piei. Și vorba urmează încet, încet, în vreme ce admiratorii săi prieteni savurează vorbele-i pline de înțelepciune, remănând visători sub farmecul șiragului de cugetări adânci ce pot-esc din creerul marelui bărbat de stat.

D. Eugen Stătescu a fost ales, în actuala se-sesiune, prin aclamațiunii și cu un deosebit entusiasm, ca Președinte al Senatului.

Un vechiu admirator.

O ALEGERE BINE-MERITATĂ

Cel mai democrat ministru al instruc-ției publice, cel mai iubit și erudit pro-fesor al universității noastre, distinsul bărbat de stat d. Spiru Haret, și-a pus candidatura la colegiul al III-lea de depu-tați din Covurlui, și a fost ales cu una-nimitate.

Învățătorii și preoții—cari de anii nu ve-neau la vot — și-au lăsat căminul și au pornit cu entusiasm să pue în urnă nu-mele adevăratului lor părinte sufletesc; țărănimea, pentru care tot d'auna d. Haret a avut dragoste, înființându-i bibliotecă ru-rale spre a ei lumina, a profitat și ea de prilejul bine venit: toți au votat pe acest mare român.

Dupe alegere, distinsul ministru al Ins-trucției publice a adresat următoarea scri-soare alegătorilor aceluși colegiu:

Către alegătorii colegiului III de deputați din județul Covurlui.

Domnilor alegători,

Iucrederea cu cu care mi-ați acordat în-sărcinarea de a represinta în Cameră in-teresele voastre, mă onorează și mă încu-răgiază în același timp.